

LIDNER, BENGT

Ode, öfver magister promotionen vid kongl. carolinska academien i Lund den 23. juni 1775. Af Bengt Liedner. (Lund, tryckt hos hof-camer. och direct. C.G. Berling.).

Lund
1775 :

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

1775
Lidner, B.

Vit. L.
Universit.
Lund
(B.)
1700-1829
FOL
1775

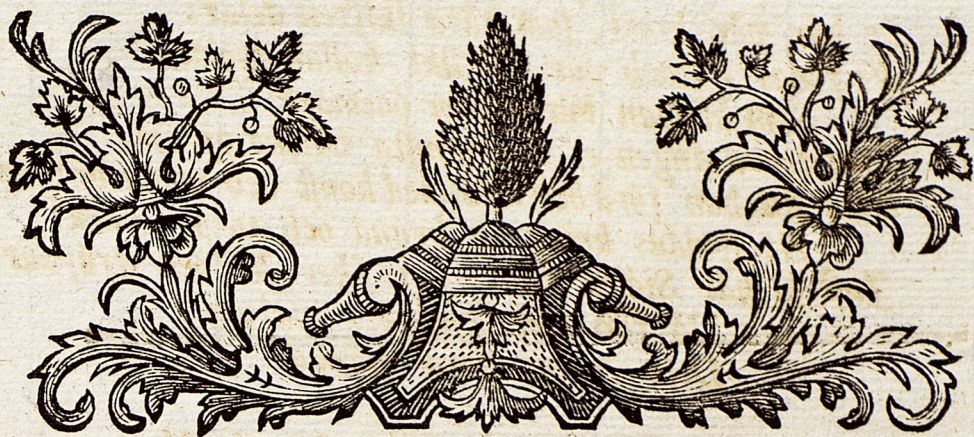

ODE,
ÖFVER
MAGISTER PROMOTIONEN
VID
KONGL. CAROLINSKA ACADEMIEN
I
LUND
DEN 23. JUNII 1775.
AF
BENGT LIEDNER.

---

fins på promotionen

Du Himla Eld, hvars låga först sig rögde,
När Du et stojt til Guda-likket högde,
Som vårkar ån; fast med en inskränkt
magt.

Från Ewig Majestät, Du Guda-ur-
sprung leder;

Fast Du blir mångens blygd, som nesligt glömt den heder,
Så högt bland djuren vara bragt.

Du danad til vår frögd, är lika fult vår plåga:
Hvad är Du för en låga,
Som eldar dödligt bröst?

Du kallas Sjal; men kan Du sielf utgrunda,
Hur Du består och syns? Nej ingalunda.

Din svaghet röys, Dit väsend är Dig dålt.

Ho ger Dig kraft ibland til Himla-Hvalfvet svinga?

Ho kan Din flygt förmå, at sig vid gruset tvinga?

Har Du til Slaf åt Jordens stojt Dig sålt?

Odödeliga! säg, kan dödligt Dig fridställa;

Då måste Du ej gälla,

Så högt, vi annars tro?

Jo, jag Din dyrd, Dig ej bestrida vågar,
Du gnista tånds, men om Du nåres, lågar.

I Sliparns hand Demanten glansen får.

En Jord i tråde lagd, af inga frugter prälar,

En Sol af Målmen hölgd, kan icke sprida strålar:

Alt kommer an på odling, tid och år;

Men ej på vidsträckt rymd - - - Den Store CARL man
minnes;

Min Sjal Dig för til sinnes,
Den största rymlighet.

Se här vår krets, som tåta skiften delar:
Vi födas - - och vår själ likt källan spelar,
Som klippan dolt uti en ödemark.
Den torra ången ej hon minsta våtska gifver,
Förr än hon förd och ledd med konst och möda blifver,
At spridas kring en bränd och torstig park:
Just så när Själens våks; hon fiker, lär och sträfvar,
Då för Dets synkrets sväfvar
Dets yrkens stora mängd.

Läs Tidens Bok, Dets Häfder Dig sku lära,
At följa Själens spår til bragd och åra.
Från Barbarie, hon nu har muntert gått,
Sen oss Naturens drift til vårda Samfund kallat,
Och lifvad mänsklighet i våra ådror vallat
Hon större fält och yrknings ämne fått.
Ack! ljufva Mänsklighet, Du Folk och Riken danar,
Din röst det är, som manar:
För verlden nyttig blif!

Den rösten själen rör, at mörkret tvinga,
At öfver hopen sig, likt Örnen svinga,
Der skådar hon en rymd af utvalt godt.
Til Fosterlandets gagn, den känslan hånne leder:
En känsla, som ännu gör Gamle Romarn beider,
Den vållust, en Huron ej smaka fått.
Ej endast Bardalek, i Rom vann Stoders åra,
Dets Hjeltars pris var, lära
Rätt älska Fosterbygd.

Med gny och vapnebrak, och styckens dunder,
Med eld och svärd, i verlden göra under,
Ej hånnes mål, ej hufvud yrke är;
Med snille, vett och dygd, at slågtets vålgång främja,
Förståndet odla up, och hjertats lynnen tåmja,
Det är en konst, som bättre frugter bär.
I Lagerkrönte Mån, I Visdoms Egne Vänner,
I Denna tekning känner
Min Skaldmö Er igen.

I, som på denna dag församlen Eder,
Kring Pallas Thron, dit Er Förtjensten leder,
Dit värdig flit, ej växlers vind Er fört,
Se Lårdoms lön til Er med Gröna Lagren hastar!
Se uti Edra fjät hur Flora blommor kastar,
Se af Er Dygd det Täckta Könet rört;
Dets blida ögne-varf, ej glada blickar neka,
Som likt Sephiren smeka,
Och Solens Afvund få.

Mig

Mig tycks en flock af Nympber til Er skynda,
Med hvar sin krans, och sig med Er befrynda,
WOLLIN, som ger Parnassen värdigt ljus,
Er vittra slit och vett skal kröna och berömma;
Och Store FALKENBERG förtjensten aldrig glömma
Om Lund ej glöms och Carolinas hus.
Väl an då Vittra Hop, låt namn och hufvud smyckas.
At Edra värf må lyckas,
Vi önske med en röst.

Med muntert hopp Er Fosterlandet prisar,
Och hvar sitt rum vid tjenste ämnen visar,
Vid Lagrens pragt vi nu besvärje Er,
At Vitterheten ej för grål i Svea sälja;
Men värda hånnes helgd, så länge I fån tälja
En Lifs minut - - - och om det icke sker:
Så visne Eder Krants, dess blad må matkar kränka
Förmåtet dock, at tänka,
Det sådant hända kan.

Ej Tisteln art, kan Stälta Cedren bära,
Hvem ser ej I sku bli vår Samtids ära,
Som flere ljus i Norden tända opp.
När Carolinas Mån och Lärda Verldens Heder
Med saknad Lårdoms glants gå från sin Himmel neder;
Då skolen I, fullborda Deras lopp.
Gån prydde med Er krants, at under bördig lager
Ge ljus och mera dager
At GUSTAFS Tidevarf.

LUND,

Tryckt hos Hof-Camer. och Direct. C. G. BERLING.

www.books2ebooks.eu